

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A féltett kincs.

Irta: Nyomozó.

Négyen ültek együtt a monori kir. járásbiróság fogházában. Csekélyebb természetű vétségért lettek elítélve mindannyian. A hányan voltak, annyi felől kerültek össze. Bűnük is más és más volt. Verekedésért ült az egyik; kettő közülök lopás miatt kapta a büntetését; az öreg Cz. I. dānosi lakos pedig becsületsértésben találtatódott bűnösnek s azért lett elítélve két napi fogházra, mint főbüntetésre és behajthatatlanság esetén két napi fogházra átváltoztatandó 40 K pénzbüntetésre, mint mellékbüntetésre.

Váltig szabódott az öreg a tárgyalásnál, hogy ő büntetlen előéletű; sőt még bíróság előtt sem volt soha, még hogy nyakán van a munkaidő; nem ért semmit a könnyörgés, a büntetést rászabták; még pedig a csekélykéményhez képest elég súlyosan, tehát le is kellett azt ülni és megfizetni a fizetendő részét.

A leülésbe még csak belenyugodott az öreg valahogy, de a 40 K megfizetése bántotta módfelett.

Számítgatta is magában, miként lehetne azt gazdaságosabban kieszközölni.

Ha elmegy dolgozni, három napig is huzhatja az igát, esetleg tovább is míg 40 K-t keres. És fogy az elemózsia is, mert ebben a szomorú háborús világban senki sem fogad benkosztos napszámot, úgy gondolkodván, ha már nagy napszámot kér, egye a maga kosztját.

Otthon a háznál volt ugyan egy kis megtakarított tőke; úgy 1800 K, de hát úgy van azzal a takarékos ember, hogy ha már összespórolgatta, néha-néha meg is éhezte vagy szomjazta, hát bizony nem szívesen adja ki, pláne az államnak, a kitől úgy sem lehet semmit sem kapni, ellenben a bőrét is lehuzná az embernek.

A hosszadalmas számításnak aztán az lett a vége, hogy le fogja ülni a 40 K-t is. A két első nap megszokja az ember azt is, a másik kettő majd csak mulatságszámba megy. Akad ott valaki, majd csak elszórakozik az ember.

A számítás így legjobban ütött ki. Két napot ül az

ember büntetésből; két napot ül 40 K-ért; nem dolgozik semmit és még enni is adnak. Hogy ez tiszta nyereség, senki se czáfolhatja meg.

Hanem volt egy kis baj. Mi legyen a négy nap alatt az 1800 K-val?

Féltett kincs volt ez. Sohse volt az öregnek annyi pénze egy csomóban, hát úgy vigyázott rá, mint a szeme fényére. Egy kis vászonzacskóban, a nyakába kötve hordta mindig.

Eladó lány és legény fiú volt a háznál, szemefénye az anyának mind a kettő. Ha amazok hozzá nem nyulnának is, hozzányulna az asszony, mert hol az egyiknek, hol amásiknak a részére talál vásárolni valót.

Hiszen vehetett volna maga az öreg is egy pár malacot a pénzen; azokat meghizlalva, jó pénzért el lehet most adni, az ember esetleg megkértszerézhetné a pénzt hamarosan. De hátha elhullanak a malacok?

Betehette volna a takarékpénztárba is, ott nem nyúlhat hozzá senki, még kamatot is adnának rá. Csak legalább ne tartana az ember attól, hogy elsikkad, elvesz a pénz. Nem lehet most hinni senkinek, becsapják az embert mindenfelől.

Ilyen morfondirozások között töltött el az öreg két hetet, mikorára megjött az idézés, hogy be kell menni a fogházba s ülni és fizetni, vagy ha úgy tetszik, csak ülni.

Most már nem lehetett tovább gondolkozni. Határozott terminusra szólott az irás. Valamit tenni kell a pénzzel, mert magával a fogházba sem viheti. Ugy hallotta, megmottozzák az embert, mielőtt a dutyiba tennek s mindent elszednek tőle, a mi nála van. Már pedig a pénznek nem szabad idegen kezekbe kerülni semmiképen.

Végre is jött az öregnek egy jó ötlete. Elássa a pénzt.

Ez megint körülményes dolog. Alkalmatos helyet kell neki keresni, a hol sem az eső el nem áztatja, sem a tyúk ki nem kaparja. Tehát legjobb lesz az istállóban a jászol alatt.

Kerített egy bögrét, a pénzt papírba és rongyokba belecsavarta, úgy tette a bögrébe, az üres részt pedig kitöltötte apró kavicsokkal, hogy ha — Isten ments —

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártán. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYARA

STOWASSER!

os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Ontóház-utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserélése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

tűz talál is történni, míg oda lesz, hát meg ne égjen. Így becsomagolván a kincset, becsavargatta a bögrét egy darab ócska viaszkosvászonba s az idő alatt, míg hozzátartozói azt hitték, hogy ebédutáni álmát alussza a hívős istállóban, szépen elásta azt a mondott helyre.

Másnap kora hajnalban vonatra ült az öreg és nyugodtan kezdte meg a büntetés leülését.

Hanem hát az ember furcsa teremtménye az Istennek. Ha azt hiszi, hogy valami okosat tett, szeret vele eldicsőkedni. Hadd tudják mások is, mennyire remekelt.

Tudnivaló dolog, hogy ha az ember negyedmagával van napokig egy helyre bezárva s nem foglalkozhatik semmivel, hát legalább beszélgetéssel üti agyon az időt.

Így történt a négyek között is. Csakhogy míg a többiek mindig tudtak valami érdekeset mondani, átélte eseményeket, vagy tréfás adomákat, az öreg nem tudott előhozakodni semmiféle érdekes esettel, pedig eleget nógatták a társai.

Többzöri biztatásra aztán elhatározta, hogy elmondja a pénzhistoriát, hadd lássák azok is, hogy ő sem esett a fejelágyára.

Ovatos volt ebben is, mint a pénz elrejtésében. Azt már kiszámította, hogy ő szabadul ki legelőbb, tehát bátran beszélhet, mert mire amazoknak a büntetése letelik, ő már megint magához veheti a pénzét.

Így aztán a büntetés utolsó napján az öreg is előhozakodott a jól sikerült ötlet végrehajtásával és várta a hatást.

És hát a többiek elég udvariasak voltak. Elismerték, hogy jól becsapta az otthonmaradottakat. Ezenkívül azonban egyre ugratták mindenféle előfordulható lehetőségekkel, hogy vagy a vakondok kiturja, vagy — a mint mondani szokták — felrobbanhat a pénz stb.

Végre már meg is bánta az öreg, hogy elmondta az esetet. Szinte félt, hogy csakugyan elveszti a kincset. Nem is tudott megnyugodni, csak akkor, mikor másnap kiszabadulva, hazamehetett és feláshatta az elrejtett összeget.

Ez történt 1914-ben a háború kitörése idejében.

Most ugorjunk át vagy másfél évet.

Nehéz idők voltak ezek. Harczoltunk szerbvel, muszkával, a muszka meg épen a Kárpátokban állott. Szükség volt minden épkeztláb emberre, meg kellett feszíteni minden erőnket. Bizony elvitték a legények elejét, de még az ezekután következő második és harmadrendűeket is. A Kárpátokba került az öreg Cz. legényfia is, a hol megsebesülvén, egyik budapesti kórházba szállították gyógykezelésre.

De már erre az öregben is megmozdult az apai vér. Különbön biztatták is úgy a felesége, mint a lánya,

hogy meg kell látogatni azt a szegény gyereket s ellátni egy kis hazaival, úgy is éhezett eleget.

Így került az öreg egy jó adag elemózsiával ellátva Budapestre 1915 október első napjainak egyikén, már a kora reggeli órákban.

A beteglátogatás eltartott délután négyóra tájig, a mikor is néhány K-t csusztatván a fia kezébe, elbucszott és kiindult a keletipályaudvarra.

A pályaudvar közelében haladva, egyszer csak vállára üt valaki és megszólítja.

— Jó napot adjon isten bátyám, hát már meg se látja a szegényembert?!

— Adjon isten öcsém neked is, — köszönti vissza az öreg azt a pörgebajuszu katonát, a ki ekkorára szembe került vele; majd pedig mikor sehogy sem tudta felismerni a mosolygó vitézt, odaszólt neki:

— Már engedjen meg öcsémuram, hogy hirtelenében bizalmaskodtam, pedig úgy veszem észre, hogy nem is ismerjük egymást.

— Dehogyan nem bátyám, hát már nem emlékszik a monori jó napokra, ott a járásbiróságnál?

— Az ám, — nini, — ejnye-ejnye, — keresi az öreg a szót restelkedve, — igaz biz a', hiszen maga az öcsém, maga volt köztünk a legtréfásabb; de hát az ilyen magamforma, öregember már könnyen felejt; meg aztán ez a katonaruha is nagyon megváltoztatta, én bizony istók-ucsesse meg nem ismertem volna; a' már igaz, — mentegetődzött az öreg egy sort.

Majd mikor kifogyott a szóból s csak a fejét csóválgatta, megint a vitéz vette át a szót, hogy hát mi járatban van, honnan jön, hova akar menni stb. — Erre aztán elmondta az öreg az utazása okát és célját, miközben a pályaudvar elé érve, a sétatér szélét szegélyező köre letelepedtek.

Ekkor újra megszólal a vitéz:

— Meglett-e akkor a pénz bátyám, — nem turta ki a vakondok?

— Meg ám öcsém, — egy kevés hijával még most is megvan, — válaszolt az öreg mosolyogva; — majd pedig, hogy meggyőzze amant állítása valóságáról, kigombolja a mellényét és az inge alól előhuzta a már említett zacskót s a tenyerével ráütve, folytatta:

— Itt hordom magammal most is, mint azelőtt; de már csak 1600 K van belőle, a többi elfogyott; a fiunak is adtam akkor is, mikor elment, most is, hogy meglátogattam, — meg másfelé is kellett. — fejezte be az öreg a számadást és visszacsusztatta a zacskót az inge alá.

A vitéznek felcsillant a szeme a pénz láttára és javaslatba is hozta mindjárt, hogy bemehetnének egy pohár serre vagy borra, még úgy is soká kell várni a vonat

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és dísz tárgyak, órák, evőeszközök

180. sz.

182. sz.

Iparművészeti újdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁRGA JÁNOS

csász. és kir. udvari szállítónál, Budapest, IV., Kilyó-tér 5. szám.

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

Üszküb egyik utcája, a hol most bevonultak az entente csapatai.

indulására. Az öreg azonban nem ment, pedig amaz váltig emlegette, hogy a viszontlátás öröme jobban el lehetne beszélgetni a pohár mellett, sőt hogy az öreg esetleg kedvet kapjon, ő maga átiramodott az uton s egyik üzlet ajtajában eltűnván, kis idő múlva bajuszát törölgetve, azzal jött vissza, hogy érdemes volt átmenni, mert jó hideg sert mérnek ott.

Majd mikor az öreg azzal állott elő, hogy már csak azért sem mehet, mert az első vonattal el akar menni, addig tartotta szóval, addig magyarázgatott, mutogatott neki egyetmást, meg marasztalta is, hogy utazzanak együtt a nyolczóraival, ő is arra megy Üllőre, mert épen szabadsága van, — hogy mire az öreg észbekapott és megváltotta a jegyét, már a pénztárnál megmondták neki, hogy az első vonat már elment, arról lekéselt.

Ekkor újból csalogatni kezdte a vitéz, hogy most már átmehetnek, még körülbelül két órájuk van a vonatindulásáig, mégis csak jobb lenne ott sörözgetve beszélgetni, mint itt nyelni a port, — de az öreg csak nem ment, sőt hogy a csábitásnak sikeresebben ellentállhasson, vette a botját és tarisznyáját és beballagott a váróterembe, — a hova követte a vitéz is.

Várakozás közben utóbbi ki-kijött, mint mondá — egy-egy pohár serre átugrik, úgy, hogy legutóbbi átmenetelekor már a vonat is majd otthagya, ép a legutolsó pillanatban érkezett vissza.

Üllőig egyre beszélt a vitéz az ő hős tetteiről, tartotta szóval az öreget, majd pedig mikor közeledtek Üllőhöz, arra akarta rávenni, hogy menjen be hozzájuk, őt most otthon jó vacsorával várják a szülei, egy kis borocska is kerül a vacsorához stb. — de az öreg ennek a kísértésnek is ellentállott; így aztán elbucsztak egymástól, a vitéz leszállott, az öreg pedig tovább folytatta utját a vonaton.

Az öregnek úgy rémlett, a mint visszagondolt a vitézre, hogy a monori négyek közül nem ez volt az Üllőre való, hanem egy másik, de akárhogy is erőltette az eszét, nem tudott bizonyosságot szerezni a kétes állapot felől, így aztán belenyugodott, hogy bizonyosan ő téved.

A mint e közben Nyáregyházára ért a vonat, kiszállott az öreg s akkor látja, hogy egyedül kell a község felé mennie, mert több utas nem szállt ki ott. Már szinte meg is bánta, hogy el nem fogadta a vitéz meghívását, mert a sötét éjszakában nem volt kedve egyedül begyalogolni a távoleső községbe.

Nézegetett jobbra-balra, hátha mégis akad valami utitárs, de a mint a vonat tovább ment, meggyőződött, hogy bizony egyedül maradt, hát] csak nekivágott az utnak.

A mint így egyedül bandukolgat a sötétben és gondolatban korholja magát, hogy nem tudott eléggé vigyázni s lekéselte az első vonatot, egyszerre egy erős ütést kap a fejére, majd hirtelen megragadja az a valaki és a földhöz vágja, mikor pedig segítségért akart kiabálni, egy marék homokkal telenyomta a támadó a száját s azzal minden szó nélkül a mellére térdelt és mialatt az öreg védekezett, meg a szájából is kapargatta a homokot, hogy kiáltani tudjon, — a támadó egyenesen a pénzeszacskó madzagját ragadta meg s egy erős rántással kiszakítván azt az öreg nyakából, felugrott és neki vágott a szántóföldeknek s mire az öreg magához térve feltápáskodott, úgy eltűnt a támadó a sötétben, mintha a föld nyelte volna el.

Körültapogatta magát az öreg, hol sérült meg, vérzik-e, de a meggyomrozáson kívül más baja nem volt, ugylátszik, — gondolta — hogy támadója csak ököllel ütötte fejbe; hanem a pénz odavolt zacskóstól együtt.

Egy hétig gondolkozott az öreg, hogy mit tegyen. Még a családjának se szólott az eset felől, csak járt-kelt nagykomoran napokon át. Végre mégis arra határozta el magát, hogy az örsön bejelenti a rablást, mert ha nem is ismerte fel a tettest, a csendőrség majd megkeresi azt.

Ilyen értelemben nyilatkozott az örsparancsnok előtt is, mikor a fentebbiek szerint az egész esetet elpanaszolta, de arra — mint mondá — még gondolni sem lehet, hogy az említett gyalogos lett volna a tettes.

Eleinte maga Sebestyén Gábor őrmester is azt hitte, hogy épen azért hallgatja el az öreg a gyalogos nevét, mert az ő felfogása szerint nem ez, hanem más volt a tettes; bár arra a kérdésre, vajjon meggyőződött-e arról, hogy a gyalogos csakugyan leszállott-e Üllőn, nem tudott megnyugtató feleletet adni. A további kérdés során azonban kitűnt, hogy az öreg nem is tudja a gyalogos nevét, sőt nem tudta akkor sem, mikor együtt be voltak zárva; de nem tudott megnevezni a többiek közül sem senkit.

Az őrmester már az előadás során úgy találta, hogy aligha lehetett más a tettes, mint a gyalogos, bár ennek a feltevésnek ellentmondott az, hogy mint ismerős, a ki az azonnali felfedeztetésre számíthat, alig vállalkoznék ilyen súlyos büntetetre. De mivel az öreg azt állította, hogy a vonaton szó se volt köztük a pénzről, a fővárosi keleti pályaudvar előtt történt tartózkodásnál és beszélgetésnél pedig nem vette észre, hogy valaki közelükben tartózkodott volna, mégis csak arra lehetett következtetni, hogy csakis a gyalogos volt a rabló vagy ő beszélt mást a cselekmény elkövetésére. Kikérdezése tehát mellőzhetetlennek látszott, még pedig

HEGEDŐ

remek felszereléssel
50-60-80 korona

HARMONIKA

50-60-80-100 korona
finomabb 2 soros 60-80-100 K

GRAMOPHON

150-180-200-300 K
legfin. azóél óraműszerkezettel

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

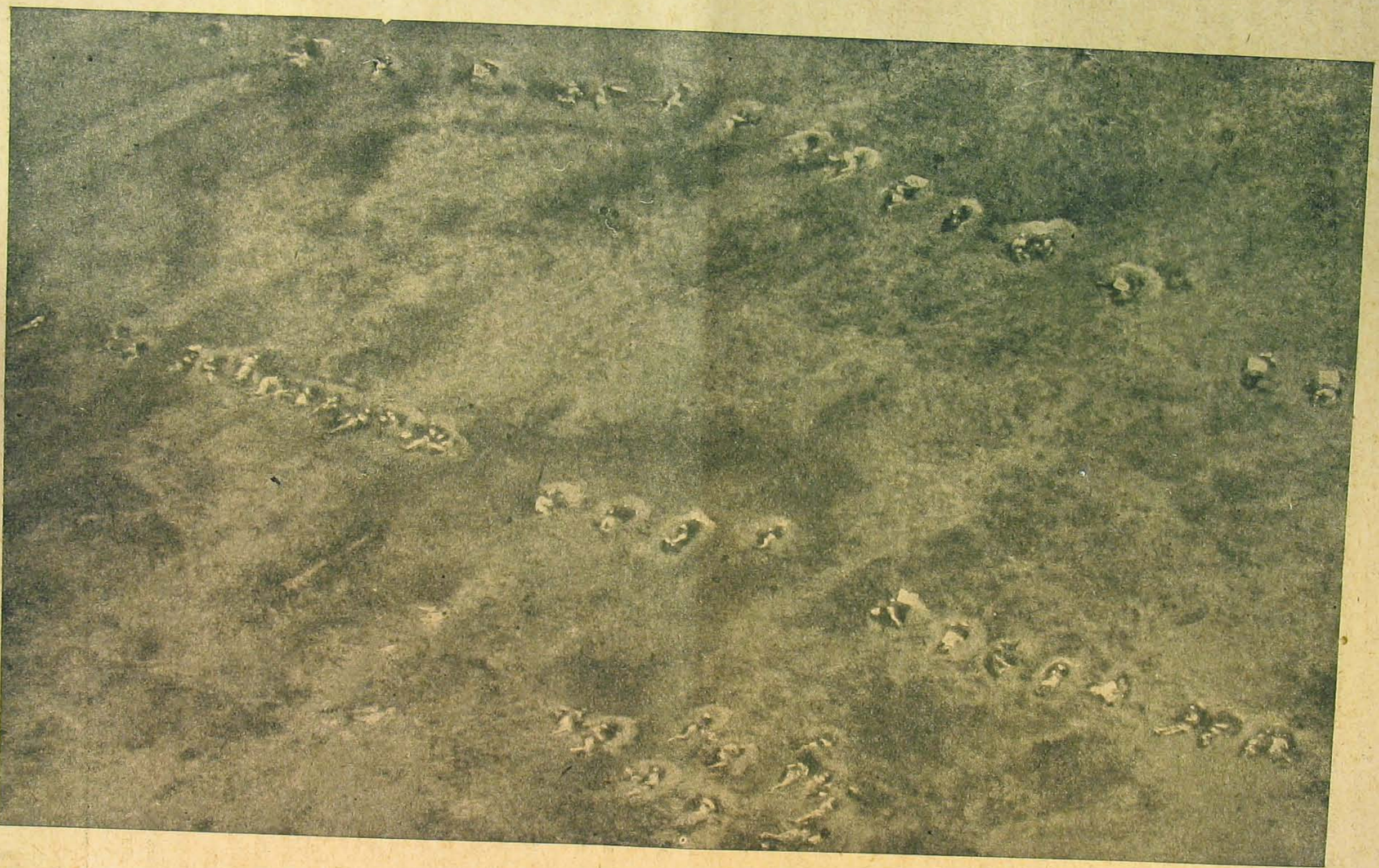
REMÉNYI MIHÁLY

a m. kir. Zeneakadémia
szállítójánál szerezhető be

Budapesten, Király-u 58. és 60.

Minden hangszerről külön árjegyzék kérendő.

Hogyan nyomultak előre a francziák a nyugati fronton. Minden gödörben egy-egy katona fekszik.

mielőtt a nyomozás bővebb részleteibe bocsátkoznának.

Maga az a körülmény, hogy az öreg sem a gyalogos, sem a fogdabeli társai nevét nem tudta, nem okozott gondot az őrmesternek, mert — szerinte — meglehet azt tudni úgy a járásbírósnál, mint esetleg Üllön, a hova a gyalogos szabadságra jött, mert vagy az örsön, vagy pedig az előljárásnál jelentkeznie kellett.

Eme két feltevéshez fűzött remény azonban csütörtököt mondott. A járásbírósnál nem tudták megállapítani, hogy káros kikkel volt annak idején bezárva, a mi ugyan szinte hihetetlennek látszik, de — sajnos — így történt. Még kevesebbet tudtak mondani Üllön, a mennyiben az említett napon, sem az előtte illetve utána következő pár nap alatt szabadságos katona sem az örsön, sem a községi előljárásnál nem jelentkezett; arra nézve azonban figyelmeztették az őrmestert, hogy ezt a jelentkezést ne is vegye komolyan, mert hazajöhetett a gyalogos csupán éjjeli kimaradással is, a mely esetben nem is kellett jelentkeznie és meglehet az is, hogy a gyalogos be se ment Üllőre, hanem ha csakugyan ő volt atettes, a legközelebbi vonattal visszatért a fővárosba.

Miután pedig a gyalogosról még azt se tudta megmondani az öreg, közöshadseregbeli, honvéd vagy népfelkelő volt-e, bizonytalannak látszott a székesfővárosbeli csapatoknál való utánpuhatolás eredményessége is.

Mialatt a további teendők felett tárgyalgatott, kérdezősködött a járőr a községházán és újból kikérdezték az öreget fogdabeli társai kiléte felől, megint mondott annyi ujat, hogy a gyalogosnak alsóajaka egyik szélén egy hosszas vágás nyoma látszik; fogdabeli társai között pedig az egyik egy alacsony puposhátú suszter volt.

A kikérdezésnél jelenvolt előljárási tagok egyike megszólalt ez utóbbi megjegyzésére, hogy az a pupos suszter bizonyosan üllői lakos, a ki házról-házra, tanyáról-tanyára járva szokott csizmákat stb. foldozgatni s eközben valami lopási ügybe keveredett s ha jól emlékszik, abban az időtájban ülte le az emiatt kapott büntetését, a mely időről káros beszél, tehát jó lenne ezt előkeríteni.

Nosza lett nagy lötás-futás; kereste két kisbíró is a susztert; nevezetnek rendes lakása nem lévén, tehát egyes ismerőseinél kellett utána kérdezősködni, míg aztán vagy másfél napi puhatolás után előkerítették.

Csakugyan ő volt a fogdabeli társ; károssal mindjárt ráismertek egymásra; a suszter pedig nem hiába volt tapasztalt ember, mindjárt megtudta mondani azt is, hogy azt a vágottajkú fiatal embert Hende

Kovács Lajosnak hívják, de nem üllői lakos ám, hanem Abonyba való.

Ezen a nyomon folytatva a nyomozást, pár nap múlva megállapította a járőr, hogy a gyalogos a budapesti 1. honvéd gyalogezred állományába tartozik s ebben az időben, mint lábadozó Budapesten vagy valamelyik kórházban, vagy a pótzászlóaljnál lesz megtalálható.

Úgy is történt. Meglett a gyalogos. Egyik Józsefvárosi lebujkorcsmában akadt rá a járőr, utcai leányok társaságában mulatott akkor is. Pénzt ugyan nem találtak nála, mindössze egy pár koronát, de úgy a korcsmáros, mint a leányok beismerték, hogy 10—12 nap alatt több százkoronát mulatott ott el s gavallérosan fizetett a lányoknak is.

A gyalogosra ráismert az öreg is mindjárt és ez se tagadta a találkozást; azt azonban tagadta, hogy ő rabolta volna el a pénzt, sőt azt is hogy az öreggel akkor Üllőig utazott volna. Az elmulatott pénzre nézve pedig azt állította, hogy a harczterről hozta.

Igy kevés volt a bizonyíték, de a gyalogos is úgy járt az okoskodással, mint az öreg. Ő se tudott eléggé titoktartó lenni.

Ugyanis még akkor éjjel, a mint észre vette, hogy a laktanyabeli fogda másik czellájába egy barátja van bezárva, a kályhakürtő lyukán átbeszél ahhoz, elbeszélte neki, a rablási esetet, hogy Üllön nem szállott le a vonatról, hanem átment a következő kocsiba; Nyáregyházán pedig az ellenkező oldalon szállott le s meglesve az egyedül gyalogoló károst, a már ismert módon kirabolta.

— Ennek elmondása után a barátjától kért tanácsot hogy mitevő legyen beismerje-e a csendőrök előtt az esetet, vagy tovább is tagadjon, mert nem találtak nála semmit a pénzből, a tanúk vallomása alapján még talán el se ítélik.

H. L. gyalogos azonban nem tudott neki tanácsot adni, sőt egyenesen visszaélt a beléhelyezett bizalommal, amennyiben másnap, a mint észrevette, hogy a járőr kikérdezéshez elővezeti barátját a fogdából, ő is kihallgatásra jelentkezett s előadva az éjszakai beszélgetést, leleplezte a gyalogost.

Ezek szerint mégis teljesült az öregnek a csendőrökbe helyezett reménysége. A járőr csakugyan kiderítette a tettet; a bíróság el is ítélte; az öregnek olyan féltve őrzött kincse azonban mégis odalett; mert bár a vádlott töredelmes bűnbánatában teljes kártérítést ígért, ha majd pénze lesz, bizonyosra vehetjük, hogy sohasem fogja ő az 1600 koronát az öregnek megadni.

Csúz, Rheuma, Köszvény

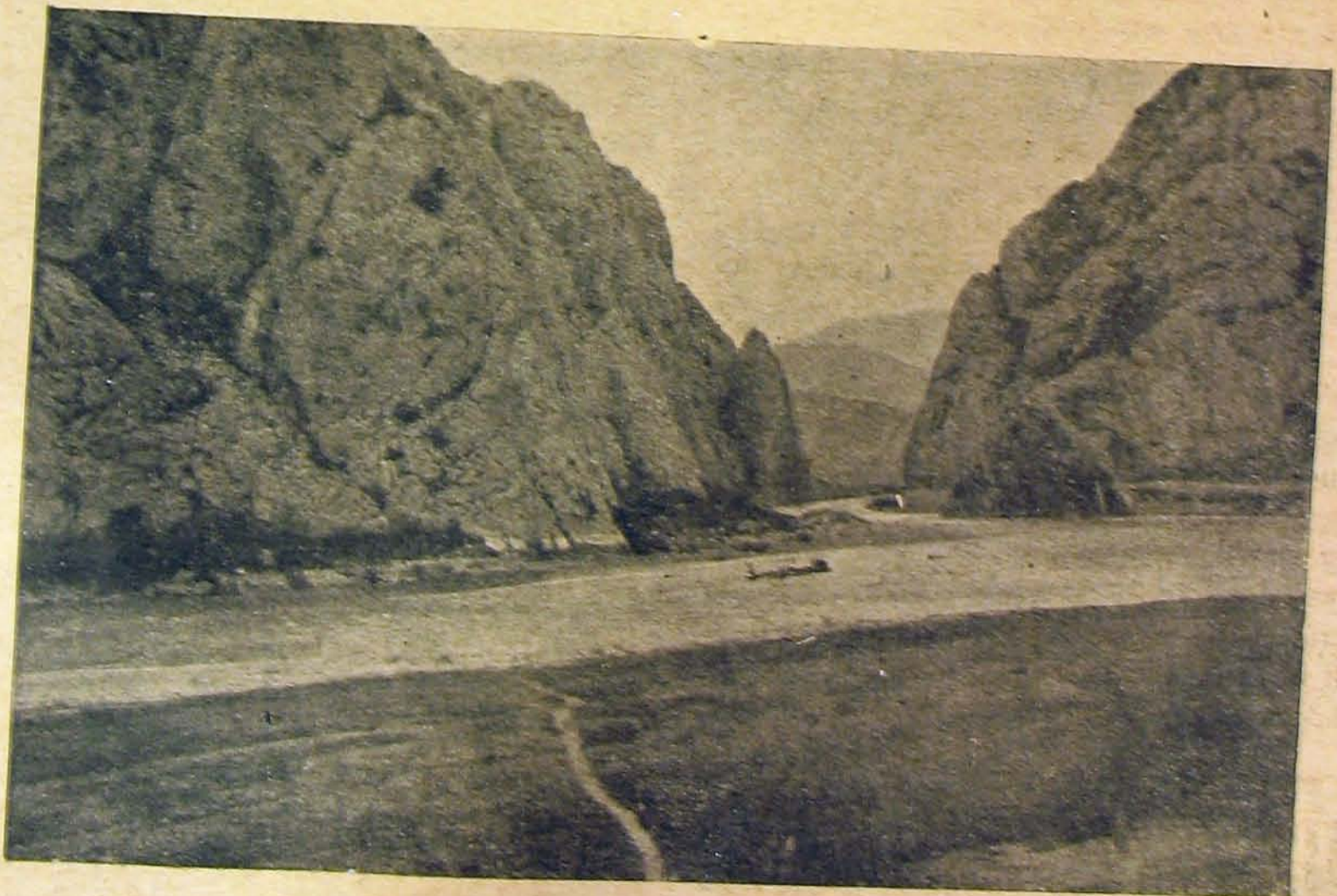
amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. — Eredeti tégely ára háboru idejére 4.— kor.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos gyógyszerész, Budapest, Damjanich-utca 2. szám. II. emelet 19.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

Velez a Vardar partján.

Demir kapu.

KÉPEINKHEZ.

Harcztéri képek.

Mondhatnánk harczvégi képeknek is, mert hiszen azokon a helyeken, a melyeket képeink egyrésze az olvasó elé állit, már vége a harcznak, sőt a háborúnak is. Mert hát az utóbbi időben nagyot fordult a háboru sorsa. A hadak istene — ugylátszik — hátat fordított felénk. Eddig, ha egyszerre nem is minden fronton, de a sok közül egyiken-másikon bizonyosan — előre mentünk. Ma azonban a visszavonulás dominálja mindenik harczterünket. Az okot csak részben ismerjük. A hozzánk közelebb eső szerbiai frontról alig tudunk többet, mint a nyugati front eseményeiről. Csak azt tudjuk, hogy folyik a harcz, s harczközben a visszavonulás mindegyiken egyaránt.

Főoka ennek, legalább az ez idő szerint ismert eseményekből következtetve, a bolgár hadseregnek a sorból-kidőlése. Ugylátszik, a kitartás mégis csak a kulturáltabb népek erénye. Bebizonyosodott ez a nagy Oroszbirodalom sok milliós hadseregén, majd ezt követőleg most a bolgárokon. Ugylátszik, semmi hatással nincs vagy nem volt rájuk az a lesújtó tudat, hogy azokba a régóhajtott maczedóniai városokba, mint Üszküb, Velez, stb., a melyek birása után oly hosszú ideig vágytak, s amelyeket a mi segítségünkkel meg is szerezhettek, már az ántánt csapatai vonultak be, még pedig — ha igaz a híradás — kardcsapás nélkül, mert a kishitűség, a csüggedés képtelenné tette a bolgárokat a további védelemre.

A sok eshetőség között ez is egyik tanulság arra, hogy a háború esélyei kiszámíthatatlanok. Még alig két év előtt a szövetséges győzelmeknek egész sorozata fűződött ezekhez a balkáni területekhez s ma már, rövid két év multán, mivel sem törődve, bús lemondással engedték át a bolgár seregek eme dicső győzelmeknek a színhelyét az akkor minden vonalon visszavert ellenségnek. Mégis csak igaz az, hogy: semmi új nincs a nap alatt.

HIREK.

Adományok. Ujabban a következő adományok érkeztek hozzánk: a hadi özvegyek és árvák javára: Kéki János sajkázai őrsbeli őrmester, 20 K, Sebők János őrmester tábori posta 465, 5 K, Kardos István Tapolca, 20 K; a vak katonák javára: Csendőrség Rum 8-24 K. az internátus javára: Csendőrőrs Karaj, 24 K, Patak Dániel őrmester Balony, 20 K. Az adományokat rendeltetési helyére juttattuk.

KÜLÖNFÉLÉK.

Rendelet a sertéshizlalásról. A közlelmezési miniszter rendeletet adott ki a házi és gazdasági szükségletre hizlalható sertések számának megállapításáról és nyilvántartásáról.

A rendeletben utalás történik arra, hogy a 2650/1918. számú kormányrendelet a hizósertések által feletethető szemes takarmány mennyiségét sertésenként hat métermázsában állapítja meg, a mi a sertések teljes kihizlalására nyújt széleskörű lehetőséget és így az ezen takarmánymennyiség okszerű felhasználásával meghizlalt sertés súlyát átlagosan 70 kilogrammba lehet venni. Minthogy pedig az egy-egy személy által fogyasztható havi zsiradékmennyiség 42 dekát, mezőgazdasági munkálatoknál egy kilót, illetve egy-egy félkilót, illetve három kilót meg nem haladhat, a házi és gazdasági szükségletre hizlalható sertések számát az előbb említett irányelvek összevetésével és a helyi körülmények mérlegelésével kell megállapítani. Általában véve a mezőgazdasági munkákat végzőket is beleértve, egy sertés legalább is öt családtag, illetve ellátandó szükségletére engedélyezhető. A hizlalási engedélyeket véghatározat alakjában kell közölni a féllal és az iránt is rendelkezni kell, hogy a saját terméséből a szóbanforgó hizlalásra mennyi és milyen szemes takarmányt használhat fel a hizlaló. A nem saját háztartás szükségletére való hizlalás esetén értesíteni kell a hatóságot, a mely az ellátatlansági tanúsítványt kiállítja. A kettős ellátás megakadályozása céljából a hizlalási bejelentések tudomásulvétele és az engedélyek kiadása alkalmával vizsgálni kell, hogy az érdekelte valamely beszerzési csoport részéről nincs-e ellátva. A rendelet többi része az ellenőrzés felől intézkedik, hogy vajjon a bejelentett és engedélyezett sertéseket a hizlalás céljából beállították-e, nem cserélték-e ki, a sertések számában beállott időközi változásokat bejelentették-e és nem hizik-e több sertés, mint a mennyire engedély van. Az ellenőrzésre nemcsak a hatóságok, de az Országos Sertésforgalmi Iroda is jogosult.

Nem fütik a vonatokat. A magyar királyi államvasutak igazgatósága értesíti az utazó közönséget, hogy a fennálló általános anyaghiányra való [tekintettel a legközelebbi téli időszakban a vonatok fütése a legnagyobb mértékben korlátozva lesz, miért is tanácsos az utazásokat a legszűkebb mértékre korlátozni s ha valamely utazás egyáltalán nem hagyható el, akkor gondoskodják mindenki saját jól felfogott érdekében a hideg ellen megvédő bundáról, lábzsákról stb.-ről.

A román trónörökös házassága. Bukaresti beavatott körökben már nyolcz nappal ezelőtt köztudomásu volt, hogy Károly trónörökös házasságot kötött Lambrino Zizivel, egy már elhunyt román őrnagy leányával. A most 25 esztendő trónörökös már évek óta kitüntette vonzalmának jeleivel a hasonló korú fiatal leányt, a ki egy elszegényedett előkelő moldovai bojár családból származik és a legjobb

ÖW SÁNDOR

órás és ékszerész, Budapest, VIII. ker., József-körut 81. szám. — Saját házában.

Ő cs. és kir. Fensége József főherczog kam. száll.

Alapított 1892. Tel. 62—68.

A m. kir. államvasutak, a m. kir. posta és távirás, ugyszintén a m. kir. testőrségnek szerződéses óraszállítója. Dús raktár a legdivatosabb briliáns és arany ékszerekben, ezüst alkalmi ajándékokban, ugyszintén mindennemű kintőn járó pontosan szabályozott zseb-, fali-, álló- és utazó-órákban. Saját nagyszabásu műhelyében ékszerátalakítások és órajavitások jutányosan eszközöltetnek. A csendőrségnek kivételesen részletfizetési kedvezmény is nyújtatik. Rendkívül jutányos árak! Dús választék! Pontos kiszolgálás! — Árjegyzék ingyen és bérmentve. Óráknál írásbeli jótállás.

társaságokban forgott. Vonzalmuk közismert volt mindenki előtt és már a háboru alatt azon gunyolódtak Jassyban, hogy a trónörökös többet időzik Lambrinóéknál, mint a fronton. Midőn hónapokkal ezelőtt Piatra Neamtziba helyezték át a trónörökös mint ezred-parancsnokot, Lambrino Zizi is rögtön odautazott rokonai látogatására. Mintegy tizen-négy nappal ezelőtt automobilon elutazott a fiatal pár Piatra Neamtziból egy katonatiszt kíséretében, a ki a trónörökös jó barátja. Az ukrán határon felismerték a trónörökös, de arra a kijelentésére, hogy barátjával együtt, a ki a fiatal leányt feleségül akarja venni, Odesszába utazik, megengedték neki a továbbutazást. Odesszában azután egy román pópa szeptember 12-én összeeskette a fiatal párt. A trónörökös mint Ferdinandovics Károlyt vezették be a templomi anyakönyvbe. A trónörökös már csak a bevégzett tényről értesítette szüleit s egyben utasítást kért a királytól, hogy haza utazzék-e, vagy nem. A házasság, mely az odesszai törvények szerint kötött meg, Romániában is teljes érvényű, mivel a román alkotmány nem ismeri az egyenrangúság fogalmát s így a trónörökös állását a házasság jogilag nem érinti. A király megkísérelte az ügyet úgy rendezni, hogy a házasságot érvénytelenítsék s a Lambrino-családot pénzzel elégítsék ki. E célból katonai irodájának főnökét, Balif tábornokot Odesszába küldte, hogy a trónörökös felvilágosítsa, mit kockáztatott s rábírja, hogy lemondjon a házasságról. Balif azonban mindössze csak azt érte el, hogy a fiatal pár visszaindult vele Romániába. Károly trónörökös teljesen feleségének a hatása alatt áll, a ki kis termetű, alig csinosnak nevezhető asszonyka s kissé pikáns arcját egyáltalában nem szépíti meg feltűnően nagy orra, görög ősök öröksége. A fiatal asszonyban azonban rendkívül nagy női bájoság van és vagyontalansága ellenére is nagyon sok udvarlója és kérője volt. Hir szerint szellemi képesség tekintetében messze tulszárnyalja urát.

Királyválasztás Finnországban. Október 14-én, zárt ülés után, a mely rövid megszakításokkal déli 1 órától este 9 óráig tartott, megkezdték az 1772. évi alkotmány alapján a királyválasztást. A választás 64 szóval 41 ellenében történt olyképpen, hogy a képviselők felemelkedtek a helyükről. Néhány agrárius és köztársasági képviselő ülve maradással jelezte, hogy nem vesz részt a választásban. Frigyes Károly hesszeni herceget királylyá választották és megállapodtak a trónörökös személyében is. Az országgyűlés megbizta az elnökséget, hogy a szükséges intézkedéseket tegye meg. A megválasztott király ötven éves.

Nagy vasuti szerencsétlenség Romániában. Néhány nap előtt a budapest—bukaresti gyorsvonatot román területen iszonyu katasztrófa érte. Piatra-Olt vasutállomás közelében a megáradt Olt folyó elmosta a vasuti hid czölöpeit és a mikor a gyorsvonat a hidra futott, az egész alkotmány összeomlott és a gyorsvonat két mozdonya és hat vasuti kocsija a folyóba zuhant. A vonat többi része elszakadt és állva maradt a pályán. A vízben fölrobbant az egyik mozdony gőzkazánja és utána az egyik kocsigáztartánya robbant föl. A lezuhant kocsik sorban meggyuladtak és a kettős szerencsétlenség következtében száz ember vízbe fullt, vagy szénné égett. A sebesültek számát negyvenre teszik. A halottak és sebesültek legnagyobb része magyar, német és osztrák szabadságos katona, de sok volt a polgári utas is. A szerencsétlenség miatt néhány napon át átszállással bonyolították le a forgalmat. A halottakat az Olt partján

fektették végig és a sebesülteket Krajovából indított se-gélyvonaton Romániába vitték.

Köszönet az osztrák gyermekek nyaraltatásáért. Langer In-mödlingi tanítónő levelében elmondja, hogy a nyár folyamán osztrák gyermekekkel Besenyőteleken tartózkodott és nem akarja elmulasztani az alkalmat, hogy hálás köszönetet mondjon mindazoknak, a kiknek a gyermeknyaraltatás sikere köszönhető. A gyermekek mindnyájan örömmel emlékeznek vissza a Besenyőteleken töltött hetekre és arra a meleg és szeretetteljes bánásmódra, a melyben ott részük volt. Az ottani hatóságok türelmet nem vesztve, lelkesedéssel segítették az osztrák gyermekek ügyét és különösen az ottani főjegyzőnek, a jegyzőnek, a papnak, a kántornak, valamint a besenyőteleki birtokosoknak és egyszerű embereknek is hálás szívből mond köszönetet a velük szemben nyilvánított vendégszeretetért. A tanítónő elmondja, hogy az osztrák gyermekek már alig várják a szünidőt, hogy visszatérhes-senek Besenyőtelekre, ebbe a kedves magyar községbe, a hol olyan jól érezték magukat.

Bácskában nem rekvirálnak. Bács-Bodrog vármegyére egymillióhatszáz ezer métermázsza gabona kontingens beszo-lgáltatását állapították meg, a melyből a titeli, hódsmági és zombori járássok a rájuk kiszabott mennyiséget már beszo-lgáltatták, a többiek pedig néhány napon belül szállítják a gabonát, Ennek következtében a vármegye területén nem lesz rekvirálas.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Máv. 21. 1. Az 1873. évi II. tcz. 1. §-a értelmében 12 évi tényleges szolgálat szükséges, mely szolgálattól legalább nyolcz évet valóságos vagy czimzetes altiszti minőségben kellett eltölteni. Ez a 12 év, minden ténylegesen eltöltött szolgálati idő beszámításával állapittatik meg, tekintet nélkül az esetleges megszakításokra. 2. Pályázhat, mivel csupán írni, olvasni, számolni és apróbb jelentések szerkesztésének tudása van előírva.

Gyufa. Részletes felvilágosítást lapunk folyó évi 23. számában Zs. J. jelige alatti üzenetünkben szerezhethet.

Rokkant és havasi cs. alör mesterek. 1. A nyugdíj kiszabásának alapját a legutóbb élvezett beszámítható javadal-mazás összege képezi, tehát az a kiszabatu zsold és szolgálati pótdíj, melyet nyugállományba helyezése előtt, tényleg felvett. 2. Lehetséges, de kétszer is meggondolandó.

Szabó örmester Demsus. Budapest, IV. Egyetem utca 4. szám.

B. I. alörm. 1. Amennyiben a két szolgálat között eltelt idő 30 napot meg nem halad, beszámít. 2. Ugyanez áll fenn, egy újabb állami vagy hasonló közszolgálati állásba való átlépés esetében is.

I. A. pótcsendőr. Folyamodványát ahhoz a hatósághoz küldje be, mely legutóbbi polgári illeteit folyósította.

K. J. 1. Nem. 2. A felvetett kérdést minden vonatkozásában szabályozó általános rendelet kiadás előtt áll. Abból kérdésére nézve kielégítő választ szerezhethet.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások.

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Ercse Mihály alőrmesternek, az I.,
Sztiprics István,
Zevremov Péter alőrmestereknek, a II.,
Nyul István,
Sinkovics Sándor,
Kertész Pál alőrmestereknek, a III. számú csendőrkerületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Krämer Miklós,
Atanaczkov György alőrmestereknek a II.,
Pirostyuk János alőrmesternek, a IV.,
Juhász György alőrmesternek, a VI.,
Kassai Béla,
Hornyák András alőrmestereknek, a VII. sz. csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismeréseül:

a 2. osztályu ezüst vitézségi érem:

Kiss Gyula 1. osztályu őrmesternek, a VI.,
Józsa Imre és
Mojsza János 1. osztályu őrmestereknek, a VII.,
Gulyás Mihály 2. oszt. őrmesternek, és
Márkus József alőrmesternek, a VI.,
Grünauer Péter alőrmesternek, az V. számú csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem ujólag:

Puskás János alőrmesternek, a II. számú csendőrkerületben;

a koronás vas érdemkereszt, a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Drenyoszkai Ádám 1. oszt. őrmesternek,
Budai János 2. oszt. őrmesternek,
Gyovai Mihály,
Pénzes István,
Kopasz György alőrmestereknek, a II.,
Hogiu János alőrmesternek, az I.,
Tata István,
Kiss Albert alőrmestereknek, a III.,
Gyimóthi Pál 2. oszt. őrmesternek, a IV.,
Vaszi József alőrmesternek, az V.,
Pados Antal József,
Lakits József,
Molnár Károly,
Kaszag János alőrmestereknek, a VI.,
Partin Mihály 1. osztályu őrmesternek,
Horváth József,
Kúti Imre,
Tósa István alőrmestereknek, a VII.,
Pajna Miklós alőrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésére.

Előlegek és tékapi okra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadjuk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetét után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kéri, 5% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire. Személyi kölcsönöket folyósítunk kezeség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvények és cheques beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Áthelyezettett:

1918. évi október hó 1-ével:

dr. Gergely Sándor, II. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, resiczabányai szakaszparancsnok, hasonló minőségben, a VI. számú csendőr-kerülethez: Zalaegerszegre.

Nyugállományba helyeztetett:

1918. évi október hó 1-ével:

Navratyil László, III. számú csendőrkerületbeli járás-örmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Mende.

Ideiglenes nyugállományba helyeztetik:

1918. évi október hó 1-ével:

Lahó István, VIII. számú csendőrkerületbeli járás-örmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, népfölkelési fegyveres szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Erdőd.

Holló Sándor, VIII. számú csendőrkerületbeli járás-örmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, mindennemű népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Nagykálló.

Illyés István III., II. számú csendőrkerületbeli járás-örmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, fegyveres népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Perjámos.

Lőrincz István, I. számú csendőrkerületbeli járás-örmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, fegyveres népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Kohóvölgy.

Előléptettek:

alörmesterré:

1916. évi június hó 29-ével:

Pálfi György vezető, a VII.,

1918. évi augusztus hó 1-ével:

Méra Péter, Pap Péter, Kolcsár Mihály, Bel Illés vezetők, Bara János, Hegedüs Mihály, Pál István I., Ungvári Márton, Balog János, Balla István, Ugrai Dénes, Pál István II., Kóka István, Kovács Zsigmond, Borcsa János, Sárig István, Fejér István csendőrök, a VII. számú csendőrkerületben.

Házasságot kötöttek:

a m. kir. II. számú csendőrkerületben:

Hunyadi Pál alörmester, Nadobán Máriaival, 1918 szeptember 15-én, Makón.

Vigh István alörmester, Balog Teréziával, 1918 szeptember 16-án, Pancsován.

Szögi Antal alörmester, Szohl Magdolnával, 1918 szeptember 5-én, Pancsován.

Sánta Imre alörmester, Csorba Viktoriával, 1918 szeptember 18-án, Makón.

A m. kir. V. sz. csendőrkerületben:

Soós János alörmester, Schuster Gizella Viktóriával, 1918 szeptember 23-án, Budapesten.

Való János alörmester, Komzsik Juliannával, 1918 szeptember 29-én, Érsekkétyen.

a m. kir. VII. számú csendőrkerületben:

Pál György 2. oszt. örmester, Tamás Ágnessel, 1917 évi márczius hó 24-én, Sepsiszentgyörgyön:

Kellán Katona András alörmester, Róth Katalinnal, 1917 évi márczius hó 11-én, Burjánfalván.

Szenkovits Antal 2. oszt. örmester, Fodor Máriaival, 1917 évi április hó 9-én, Lámkeréken.

László Ignác alörmester, özv. Kiss Józsefné szül. Kilyén Juliannával, 1917 évi április hó 4-én, Csókfalván.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélő-gépet varrógépet, karbid-lámpát asztalra, karbid-gummikat és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Ellismerő leveleim ezerszámba vannak! — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.**VÁRNAY L. SZEGED**

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Őrjáratilapok most rendelendők!!!

Gyalogsági tisztikard, bőrkardkötő, kardbojt, sapka a legjobb kivitelben kapható.